

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI.

ZATURDAG den 9den AUGUSTUS, 1828.

N. 32

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

GOVERNEMENT GENERAAL.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal over de gezamenlyke Nederlandsche West-Indische Koloniën, aitsgaders Opperbevelhebber over de Land en Zeemagt in dezelven, enz. enz. enz.

Paramaribo, Donderdag den 10den July 1828.

No. 66.

Gelezen eene missive van den Heer H. Schotborgh, z. President van het Gemeente Bestuur te Curaçao, om daarby aangevoerde redenen, verzoekende eervol ontslag uit zyne opgemaakte betrekking.

Gelet op de missive van Z. M. Kommissaris Generaal voor de W. I. Bezittingen van den 5den dezer No. 81.

Hebben goedgevonden en verstaan :

1. Aan den Heer H. Schotborgh z. te verleenen gelyk hem verleend wordt by deze, eervol ontslag uit zyne betrekking als President van het Gemeente Bestuur te Curaçao.

2. Onder opvolgende approbatie des Konings, tot President van het Gemeente Bestuur te Curaçao te benoemen en aanstellen, gelyk geschiedt by deze, den Heer Theodorus Jutting : blyvende dezelve, niettemin, provisioneel belast met de waarneming van het Præsidium van de Kamer van Koophandel.

Afschrijven dezer te doen uitreiken aan den Heer H. Schotborgh, z. voornoemd, om hem te strekken tot acte van eervol ontslag, als mede aan den Heer T. Jutting voormeld, tot acte van aanstelling.

(w. g.) **CANTZ'LAAR.**

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie, By onstentenis van den Gouvernements Secretaris,

(w. g.) **G. S. DE VEER, 1. kommis.**

Voor eensluidend afschrift,

(geteekend) **G. S. DE VEER.**

Geregistreerd ter Algemeene Secretary op Curaçao den 1sten Augustus 1828. (geteekend) **W. PRINCE, Sec.**

Gepubliceerd ten overstaan eener Commissie uit het Gemeente Bestuur binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 1sten Augustus 1828.

(get.) **I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, JR Sec** Voor kopij konform,

De Secretaris by het Gemeente Bestuur, (get.) **I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, JR.**

WY MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten :

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patent regt sedert den 1sten Maart tot den 30sten Juny II. uitgeschreven en bezorgd zyn; zoo hebben wy, overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierby kennelyk te maken, dat de Raad van Politie op Dingsdag den 12den dezer des voormiddags te tien ure, in de Raad Kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal, om tot 's namiddags te een ure, zitting te houden; ter aanhooring van en beslissing over de be-

langen der genen dewelke vermeenen mogten te veel belast te zyn.

Gearresteerd op Curaçao den 1sten Augustus 1828, het vyftiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie, **W. PRINCE, Sec.**

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 2den daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

NAMENS en van wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie, wordt hierby bekend gemaakt dat uit hoofde van wettig beletsel, tegen de zitting van den WelEd. Achtbaren Raad van Politie op den 12den dezer zoo als by publicatie van den 1sten dezer is bepaald geworden ter doleantie wegens het een percent Patent regt, de welgemelde Raad op den volgenden dag zynde Woensdag den 13den dezer ter bepaalde plaatse en ure, ten voormelden einde zal zitting houden.

W. PRINCE, Sec.

Den 6den Augustus 1828.

Curaçao den 6den Augustus 1828.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Koloniën zullen getrokken worden, gelieve daartoe inschryving te doen by besloten biljetten, die uiterlyk op Maandag den 11den dezer des voormiddags te elf ure, ten Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voornoemd, te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van f10,000 toe, aan de genen, dewelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen.

W. PRINCE, Sec.

NOTIFICATIE.

WORDT mits deze ter kennis van een ieder daarby belang hebbende gebragt, dat op den 19den Mei II. een Brik, in eene zeer slechte toestand op de ree van het onderhoorig eiland Saba zonder ankers oftouwen is aangekomen, aan boord hebbende drie man, één welcher zich als schipper heet aangegeven. Dit vaartuig op last van den Vice Commandeur in bezit genomen zynde, heeft de zich voorgevende schipper (met een der manschappen) de eerste gelegenheid te baat genomen 's nachts in een cano clandestinelyk het eiland te verlaten.

Dat dit vaartuig vervolgens naar dit eiland overgevoerd zynde, uit het eenigst aanboord gevonden document in verband gebragt met de getuigenis der overblyvende matroos, (zich noemende Julien Binezé,) is gebleken, dat hetzelfde op de ree van het eiland Danobon op de kust van Afrika met Colombiaansche zee papieren voorzien, waarby de brik genoemd werd de *Amarillo*, is genomen geworden door de Spaansche kaper *La Hermosa Dolorita* gekommandeerd door P. Blanco, hebbende hy Binezé overigens verklaard, dat vaartuig zich soms ook van de Fransche vlag badiende, by welke gelegenheid het de *Maria* genoemd werd.

Voorts, dat aan boord van gemelde brik is gevonden. Een party Ryst in tiercen en vaten. Eenige tonnetjes Boter, en Een party hand en voet Booyen

en dat, niemand de gemelde brik, binnen de door den Raad van Justitie dezes eilands geprifigeerde tyd geklameerd hebbende, dezelve ingevolge besluit van welgem. Raad by Publieke Veiling is verkocht geworden, voor Rekening van wien het zoude mogen aangaan.

Wordende alle de genen welke eenig regt van eigendom op den gem. bodem, of de aanboord geweest zynde goederen hebben of sustineren te hebben, verzoekt en aangemaand hunne reklamen met behoorlyke bewyzen gestaafd, bieneu den tyd van een Jaar en zes Weken na heden, ter Secretary alhier inteleveren, op poene van zich vervallen te zien verklaren van alle regt van aanspraak op het netto provinue van dikwerf gem. brik en goederen, waarover als dan zal worden gedesponeerd zoo als bevonden zal worden te behooren.

De Commandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, het Regt der Hooge overheid waarnemende, (get.) **VAN RADERS.**

St. Eustatius den 21sten July 1828.

BEKENDMAKING.

HET Gemeente Bestuur dezes eilands, brengt by deze ter kennis van alle belanghebbenden, dat de Raad van doleantie op Woensdag den 20sten dezer maand des morgens om 9 ure, binnen het huis der Gemeente zal vergaderen tot het aanhooren van die genen dewelke tegen de aan hun toegezondene rekeningen van Contributie tot instandhouding der Schuttery alhier, over het loopende jaar, eenige bezwaren mogten in te brengen hebben.

Op last van het Bestuur voormeld,

De Secretaris by hetzelfde,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Den 6den July 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4sten Augustus 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Onzen voor 16 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelfde,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

DAAR de Transporten van Koopbrieven der Plantagien als nog op het Controleurs Kontoor liggen, zoo wordt ter kennis van de belanghebbenden gebragt dat bedoelde Koopbrieven op het voorm. Kontoor kunnen afgehaald worden.

De Boekhouder Controleur,

J. PH. BOSCH.

Den 25sten July 1828.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen dezes eilands zullen aan de minst inschryvende aanbesteden de leverantie van 698 1-2 Ned. Ellen Vlaamsch Linnen op 6-4 breedte, als mede 102 paren Soldaten Schoenen te leveren voor primo October aanstaande, ten behoeve van het Garnizoen voormeld.

De gegadigdens adresseeren zich met beslotene Biljetten, met byvoeging tevens van de Monsters, uiterlyk op den 10den Augustus 1828 's middags om 12 uren ten Burele van den Majoer Kommandant der Troepen, binnen het Fort Amsterdam; zullende antwoord terzelve plaatse gegeven worden op den 11den daaropvolgende.

Op last van de Administrateurs voornoemd,

De fungerende Kwartiermeester,

VAN EPS,

1e. Luit. Adj.

Den 1sten Augustus 1828.

AVISO.

EL abaxo firmado **SAMUEL LYON** del Comercio, de esta Isla de Curaçao, quien en fecha 13 de Abril del año 1826, otorgó su poder amplio y general a su hermano **PHÉLIPPE LYON** en Puerto Cabello, previene y advierte al publico y mayormente a todos aquellos que tienen Cuentas pendientes con el, que no solamente retiró aquel poder en varias ocasiones, pero por carta en fecha 20 de Febrero 1828, le hizo manifestar al dicho su apoderado en Londres, la plena anulacion y revocacion del dicho poder, y que por lo consiguiente todos pagamientos ó liquidaciones de Cuentas hechas con el dicho Phélippe Lyon, en virtud de aquel poder desde la fecha arriba mencionado de su formal revocacion, seran cancelados y tenidos como nulo y de ningun valor ni efecto.

SAMUEL LYON.

Curaçao fecha 1º de Agosto 1828.

DE romp van Zyner Majesteits bok Merkuur, dewelke buiten dienst gesteld is, zal op Dondersdag den 14den dezer in het lokaal van het Gemeente Huis, des voormiddags te tien ure, by Publieke Opveiling ter slooping worden verkocht.

De Secretaris van het Algemeen Bestuur,
W. PRINCE.

Den 6den Augustus 1828.

WAARSCHOUWING.

AAN de Landsdebiteuren wordt hierby bekend gemaakt, dat met uitzondering van de rekeningen voor het een percent Patent regt voor ontvangene goederen en koopmanschappen over de maanden Maart, April, Mei en Juny dezes jaars al de reeds verschuldigde rekeningen en assignatien die op het kantoor van den ondergeteekende betaald moeten worden en vóór den 15den dezer niet voldaan zullen zyn op dien dag, ter geregtelyke invordering aan den Commissaris van Politie zullen worden ter hand gesteld.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 5ten Augustus 1828.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP aanstaanden Dondersdag des morgens te 9 ure, zal door en voor het Pakhuis van de Heeren Abm. De Meza & Zonen verkocht worden, den inboedel van wylen Mevrouw D. weduwe J. L. RAVEN, bestaande in Meubilaire Goederen, enig Koperwerk &c.; benevens eene echte Engelsche Chais, voorzien van Sterke Veren en Wielen.

Den 8sten Augustus 1828.

PUBLIEKE VERKOOPING aan boord Z. M's. Brik de Valk, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee W. J. van Es, op aanstaanden Vrydag den 15den dezer des morgens om half Tien uren van de nalenschap van wylen den Schryver en Victualie-meester der 2de klasse, J. W. Worsdell.

De adjunct Schryver belast met de administratie van meergemelde Brik,

D. SPANJAARD.

Aan boord voornoemd te
Curaçao den 9den Augustus 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

2. bark Eendragt, Wever,	Aruba
4. lantje Resistencia, Montanes,	Coro
5. brik Generaal Borgella, Pontilius,	St. Domingo
7. golet Activa, Wilson,	Porto Rico
8. brik Napoleon, Burd,	New York
golet Del Carmen, Jacobs,	Coro

UITGEKLAARD—JULY.

2. bark La Maria, Wever,	
golet Diana, Romer,	
— Gran Maria, Gomscasseres,	
4. — Iliet, Jones,	
6. — Mary, Palin,	
7. — Theresa, Danics,	
bark Eendragt, Wever,	
8. golet Mathilda, Briché,	

Zaunday den 2den dezer is de verjaaring des geboorte dags van Z. K. H. Prins Willem Alexander Frederik Konstantyn Nicolaas Michael op de gebruikelijke wyze in deze kolonie gevierd geworden.

Op Dingsdag den 5den dezer is Z. M's. Pakket Brik Siene, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse A. Klein, van hier naar Hellevoetsluis vertrokken; hebbende aanhoord de Etat Major en eenige manschappen van Z. M's. Brik de Merkuur, welke buiten dienst gesteld is en tot afsloping zal verkocht worden.

Z. M's. Korvet Pallas, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant H. van de Velde, is van baren kruistogt, laatst van St. Matta, binnen deze haven aangekomen, aanhoord hebbende Z. M. Konsul te Truxillo, den WelEd. Heer Travers en deszelfs familie.

De inlevering der biljatten wegens de leverantie van Vlaamsch Linnen en Soldaten Schoenen ten behoeve van het Garnizoen, zal in plaats van den 10den uiterlyk op Maandag den 11den dezer des middags te 12 ure moeten geschieden.

NALEZINGEN UIT BUITENLANDSCHE NIEUWSPAPIEREN.

De Portugesche Adel heeft het voorbeeld nagevolgd der Franschen Adels in de

omwenteling van 1793. Even als deze hebben zy de zaak van het vaderland verdraden; zelfs de meeste hunner die pairs van het ryk waren zyn de konstitutie afgevallen en hebben zich voor de zaak van Don Miguel verklaard. Echter is de partij van den Infant zeer zwak en bestaat uit de meeste der Edelen, de geestelyken en het *janhagel*; zoo dat men algemeen van gevoelen is, dat deze kwade zaak spoedig een einde zal nemen, terwijl de geheele middelklarse de Constitutie is toegedaan.

De koning van Spanje zelve, die een gezworen vyand van de konstitutie is, ziet niet gaarne dat Miguel zyn broeder Pedro van den troon stoot. Hy keurt geenzins goed de handelingen van zynen neef; en hierin heeft hy groot gelyk. Men zou hem op zyne beurt, even zoo kunnen behandelen, als men thans Don Pedro zoekt te doen. De partij van Carlisten kan, in navolging van die der Miguelisten, hem ook eens van den troon bousen.

Don Miguel heeft een aantal Constitutionele Spanjaarden die in Portugal de wyk genomen hadden, in eene gevangenis te Lissabon doen opsluiten. Deze ongelukkigen waren reeds eenige dagen opgesloten zonder eten of drinken te krygen; zy waren gedoemd om den honger dood te ondergaan. Door het praugen van den honger bieven zy een jammerlyk geschreeuw aan en niemand ontfermde zich over hen dan eenige straat jongens, wier harten door hun geweent en geschreit tot medelyden bewogen werden, hen door de tralien van het gevangen huis eenige oranje schillen toewierpen. Mogelyk zal Don Miguel zulks voorkomen, zoo het hem ter ooren komt. Grooten menschen zouden misschien ook die arme Spanjaarden eenige hulpe toegebracht hebben; maar de vrees van op dezelfde wyze behandeld te worden, heeft hen ongetwyfeld daarvan doen afzien.

Het legatschap van Brazilië te Londen heeft een protest in het licht gegeven, tegen het besluit van Don Miguel van den 3den Maart, waarbij de Kortes onthouden werden en tegen dat van den 21sten April II., waarbij Don Miguel tot absoluten Koning wordt uitgeroepen.

In het protest klagen de leden van het legatschap niet zoo zeer Don Miguel aan maar wel zyne slechte raadgevers. Men zegt dat hy door hen is misleid geworden.

Don Miguel loopt gevaar om benevens de Koningin Moeder naar de Braziliën ingescheept te worden; dan eerst zullen de onlusten een einde nemen en de rust in Portugal hersteld worden.

Het Britsche reformatie sociteit heeft een verslag medegedeeld, waaruit blykt dat in den loop van 1827 ruim tien duizend Roomsche Ieren tot de Protestantsche kerk zyn overgegaan.

De Tunnel onder de Theems.—Het lek is gestopt en de Tunnel is wederom byna leeg gepompt; slechts in de grootste diepte van dezelve is nog een weinig water. Volgens een berigt van den Direkteur is de cement waarmede de Tunnel gebouwd wordt van de beste soort. Het blykt nu dat het gebouw na eenigen tyd geheel onder water gelegen te hebben, geene de minste verandering ondergaan heeft; maar integendeel is de cement vry harder geworden. Ook bleef er volstrekt geene sporen van inzuiging van water na; en de bemuring bleef zuiver zonder eenige vlek. Men koestert de hoop van spoedig na het uittreken van het weinig overgebleven water, het werk weder aantevangen.

De aanwas der bevolking is jaarlyks in de Nedestanden 1-95 en in Frankryk 1-132, het verschil is dus 0,0029; of op de 1000 is het in de Nederlanden 3 meerder.—Voor elke 10 jaren kan men in de Nederlanden een aanwas van 60,000 zielen rekenen.

De bevolking van het ryk was op den 1sten January 1827, 6.116,935 zielen.

Uit een werk onlangs in Duitschland nitgekomen, getiteld: *de Jezuiten en hun gedrag jegens geestelyke en wereldlyke regenten*, leest men het volgende wegens eene door hen in Zwitserland gepleegde wrede daad.

De heer B. Abolt, redenaar in den grooten Raad van het kanton van Grauwbun-

derland had eene redevoering gehouden betoogende, de na leelen welke voortvloeyen uit de toelating der Jezuiten in dit kanton.

De arme man heeft weinig geweten dat hy daarmede zyn dood vonnis velde; des anderen daags na de gehoudene redevoering ontving hy des morgens vroeg, voor dat hy zyn ontbyt genomen had, eenen brief van eenen onbekende. Hy verbaasde zich dezen brief te openen en misschien byziende geweest zynde, bragt hy denzelfde tot dicht by zyn gezigt. Op datzelfde oogenblik ontwaarde hy een vreemde lueht ingedaemd te hebben. Kort daarop werd hy ongesteld en liet een doktor by zich komen. Hy verhaalde wat hem overkomen was. Zy begrepen beide dat de brief vergif moest ingehad hebben van welke men ook werkelyk sporen in het papier vond. Alle middelen hiertegen waren vruchteloos. Zyne long was sterk van het vergif aangedaan; en binnen weinige uren overleed hy.

Gemeld werk baalt onder anderen nog deze daadzaak by. In zekere plaats in Duitschland die hier genoemd wordt, leefde een Jezuit met drie gehuude vrouwen. In eene gehoudene predikatie, hield hy langen tyd aan over het toenemend bederf van zeden en over het luidrugtige geklag der mannen, dat de Jezuiten hunne getroude vrouwen tot echtschennis verleiden. "Ja," zeide hy "alware het dat zy het deden, dan moesten de mannen zulks tot eene eer rekenen, en de boornen welke hen opgezet worden als ware eeretekens dragen."

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Uittreksel uit eenen brief ontvangen te Philadelphia, gedagteekend Kaap Haytien, den 8sten Juny 1828.

"De staatkundige toestand van dit land is zoodanig, dat ik geene afschepingen ook genaamd, naar deze plaats mag aanbevelen. Een maatregel welke onlangs genomen is, stremt geheellyk den reeds vervallen handel.

Het gouvernement heeft een besluit uitgevaardigd, gelastende dat eene helfte van alle geregtigheden op den in en onyver betaald zal moeten worden in Wisselbrieven op Frankryk, getrokken in favoure van den Heer Le Fête; en dat de consignatarissen geen vaartuig kunnen alyzen n zonder eerst aan dien maatregel voldaan te hebben.

Dit besluit zal ons in de grootste moeilijkheden wikkelen en zoo het ten uitvoer moest gebragt worden, met die gestrengheid waarmede men bedreigd wordt, zal elke koopman genoodzaakt zyn, dit eiland te verlaten.

Een ander maatregel, het voortbrengsel van diep oordeel, volgt hierop. Er zullen eerlang orders uitgevaardigd worden ten einde al de vreemdelingen in een corps van Nationale garde te vormen.

Het is stellig dat bovengemelde maatregel van het gouvernement binnen weinige dagen in werking zal gebragt worden, en de tyd is zoo kort geweest sedert de uitvaardiging van dat besluit, dat wy ons in de grootste bezorgdheid bevinden, wegens het ontvangen van nieuwe afzendingen of het vereffenen der oude zaken.—Een zekere ondergang blykt ons aan en het zal onmogelyk zyn eenige zaken meer te doen. Er zyn geene Wisselbrieven meer te bekomen. De kooplieden te Port au Prince hebben zich mannelyk tegendien onstaatkundigen maatregel verzet en zullen door die van Kaap Haytien ondersteund worden."

De Feuille du Commerce van Port-au-Prince van den 15den Juny meldt, dat de zitting der Kamer van Koophandel, op den 10den geopend werd door den Generaal Boyer in persoon, by welke gelegenheid hy eene aanspraak deed, waaruit te verstaan is, de belangryke daadzaak, dat na het jaar 1830, de bandel van alle natien zal gesteld worden op eenen voet van volkomene gelykheid.

Mengelingen.

Jamestown, op het Eiland St. Helena, 15 Maart 1827.

Van de weinig uren zyn wy op de 10den

jongste tijd in vele opzichten zoo vermaard geworden eiland aangeland. Daar zulks alleen geschiedt om versch water in te nemen, zoo zal ons verhlif alhier niet langer dan vierentwintig uren zyn. Het eiland St. Helena biedt, over het geheel, een schrikbarend, met de schoone oevers van den Ganges ontzettend afstekend, schouwspel aan. Het verschijnt voor uwe oogen als eene verbazende massa naakte, roodkleurige rotsen, en de Jamestown ligt in eene smalle vallei, door geweldige hooge bergen ingesloten. Van den zeekant gezien, gelykt de stad naar eene toneeldecoratie.— Eenige boomen en nette tuinen, die den achtergrond vormen, zetten, aan deze plaats iets romanesk by. Bonaparte moet zich wel aan zeer sombere bespiegelingen over de onbestendigheid der menschelyke zaken hebben overgegeven, toen hy voor de eerste maal dit rotsgevaarte aanschouwde, hetwelk, om, zoo mogelyk, een nog geduchter aanzien te verkrigen, aan alle kanten met kanopen dicht beplant is. St. Helena is, van wege zyne ligging op de vaart naar de Oost Indiën, voor de Engelschen een militaire post van het grootste belang; ook ligt aldaar eene sterke bezetting, die, nevens de uit de Oost Indiën komende schepen, welke het eiland kandoen, om zoo te spreken de eenige ondersteuning der inwoners uitmaakt. Vandaar zyn ook byna alle buizen herbergen; alles wordt zeer duur betaald, en het geld des te spoediger verteerd, dewyl de reiziger, die zynen zeetogt tot dusverre volbragt heeft, naar alles begerig is. Ons middagmaal van heden, dood-eenvoudig toegereed, zal ons wel op een guinje den man te staan komen, en een gelyke maatstaf geldt voor alle andere behoeften. Op druiven heb ik my, terstond na onze aankomst, regt vergast, maar, eerst toen het op betalen aankwam, bemerkte ik, dat elke tros my op omtrent 40 sous, Fransche munt, te staan kwam. Het eiland levert alle soorten van boomvruchten op, en het is eene aangename verrassing, in den tuin der Compagnie, nevens de Aziatische, ook alle soorten van Europeasche vruchten te zien tieren.

16 Maart.—Wyliggen het anker, om onzen weg te vervolgen; ik vat echter den draad weder op van myn verhaal van gisteren. De eenige merkwaardigheden, welke St. Helena oplevert, zyn de grafstede van Bonaparte en het huis, dat hy bewoond heeft. Met toestemming van den Gouverneur, en onder het geleide van een Engelsch Majoor, stegen heden morgen vroeg de passagiers van ons vaartuig te paard, om de bovengenoemde, omtrent zes mylen van de stad verwyderde, grafplaats in oogenschouw te nemen. Om dezelve te bereiken, moet men eerst hooge bergen beklimmen, en dan weder in een' woesten afgrond neder dalen, in welks diepte zy zich bevindt. Dezelve bestaat uit een langwerpige, met een houten latwerk omgeven vierkant, in welks midden zich de grafzerk van Napoleon bevindt. Deze is nagenoeg ruw, zonder eenig sieraad of opschrift. Zy is omringd van een yzeren traliewerk. Eenige eiken, schoone treurwilgen, eene menigte in het wild opschietende bloemen, en eene bron van helder water, zetten aan dit tafereel een eenigzins romanesk voorkomen by. In eene, voor den grafbewaker, een oud Engelsch invalide, opgeslagene hut van planken ligt een boek, in hetwelk ieder reiziger zynen naam opteekent; terwyl de invalide, als in éénen adem, alles vertelt, wat tot het verblyf des Keizers op St. Helena betrekking heeft.

Van de grafstede begaven wy ons naar Longwood, op eene zeer hooge bergvlakte gelegen, en aan het geweld der stormwinden van alle kanten, onbeschermt, blootgesteld. Napoleon's voormalig woonhuis is op het punt van in te storten, en wordt door eenen pachter der Compagnie bewoond, die het in eene stoetery hieschapen heeft. Zelfs het slaapvertrek des Keizers heeft hy in een' stal veranderd, en op de plaats, waar zyn bed gestaan heeft, ziet men een' hoop ruigte en vuilnis, die het licht geheel beneemt. Slechts weinige schreden van dit huis, hetwelk eene ellendige woonplaats voor eenen Exkeizer moet zyn geweest, is het nieuwe paleis, in hetwelk de gevangene zou verplaatst geworden zyn. Dit is een zeer schoon huis, in den smaak der groote Indische landhuizen. Er woont niemand in, dan een oud

Serjant met zyne vrouw, die in een, tot Bonaparte's kleedkamer bestemd, kabinet allerlei, ten profyte der armen, door de Dames van St. Helena vervaardigde, nette handwerkjes ten verkoop aanbieden. Na dat wy alles bezigtigd hadden, vingen wy onzen terugtocht naar de stad aan. Onderweg ontmoetten wy een regiment infanterie, hetwelk zyne wapenoefeningen ging verrigten in het midden van het gebergte. Te Jamestown namen wy eenige veroversching, en keerden vervolgens, niet weinig in onzen schik, vierentwintig uren aan land te hebben kunnen doorbrengen, aan boord van de Nancy terug. Van tyd tot tyd is op St. Helena alles leven en beweging; en bezwaarlyk zou men op de gansche wereld eene plek aantreffen, waar men zoo gereedelyk kan vernemen, hoe men van het eene eind des aardbols tot aan het andere zich bevindt.

De Turksche Regtoefening.

Plonderingen te aller ure, de dood by alle gelegenheden, woedende dweepery, domme hardnekkigheid, wreedheid tegen zwakken, laagheid jegens magt en rang, onwetendheid, wederspanningheid, verwaandheid, barbaarschheid; spoedige verheffing, door geenerlei dienstbetooning of persoonlyke verdienste geregtvaardigd; plotselinge val, zonder eenige andere oorzaak, dan grillicheid of ongegronde afkeerigheid; schuitenvoerders, fruitkramers, paardenkoopers, benoemd tot Ministers, ja Viziers; al de woede der barbaarschheid, alle de gebreken der beschaving; ziet daar de Turken, ziet daar Turkye!

"Het is eene moeilijke zaak, regt te spreken," zeide een Cadi tot een' zynen ambtgenooten, "wanneer de eene party ryk, de andere arm is."—"Ik voor my," hernam deze, vind hier geene moeilijkeheid hoegenam, want ik beslis alsdan altyd eenvoudig ten voordeele van den ryke; maar wat my bezwaar veroorzaakt, zyn de geschillen tusschen ryken en ryken, dewyl ik als dan niet weet, welke zyde ik kiezen zal."

Is het burgerlyk regt uiterst gebrekkig by de Turken, het lyfstraffelyk regt is nog meer ten achter. De magt over leven en dood, die laatste en verschrikkelijke toevlugt der samenleving, schijnt by hen toevertrouwd aan aller handen, in alle plaatsen, zonder verwyl, zonder genade, onbepert.

Ziet hier eenige voorbeelden. De groote Hassan-Pacha had aan alle de kapiteinen zynen vloot last gegeven, over de kalfatering hunner schepen persoonlyk toezigt te houden. Hy vond een' derzelven afwezig, als hebbende zich huiswaarts begeven, op slechts eenige honderd schreden van het te herstellen vaartuig. Terstond liet zich de Pacha een musket ter hand stellen, en toen de schuldige zyne bevelen kwam vragen, schoot hy hem, zonder een woord te spreken, overhoop.

Het hoofd der policie te Konstantinopel en in de overige groote steden doet zyne ronde dag en nacht, en legt op staanden voet de vonnissen ten uitvoer, welke hy veit. Wanneer een bakker brood onder het gewigt verkoopt, wordt hy terstond voor zyn deur opgehangen; wanneer iemand te midden van eene oproerige zamenschooling wordt gevat, onthoofst men hem oogenblikelyk. Men bekreunt er zich niet aan, of de knecht in stede van den bakker gehangen, of de voorbyganger in stede van den oproermaker onthoofd worde; genoeg, zoo slechts de schuldigen sidderen, al is het ook ten koste van het leven des onschuldigen, zoo slechts de misdaad wordt gestraft, al ontsnapt ook de misdadiger.

Grilligheid en willekeur zitten voor by straoefeningen van den tweeden rang. Indien de Regter het misdryf niet doodschuldig oordeelt, doet hy den overtreders de bastonnade (stokslagen) ondergaan, en zet zich bedaardelyk neder, onder het rooken van zyne pyp, tot dat de straf hem voldoende schijnt; wanneer zyn mond zich eindelyk verwaardigt, het troostwoord: "Genoeg!" uit te spreken.

Dikwyls ook heeft de gestrengheid en spoed der Turksche regtspleging ten doel, de ziel des vreemdelings te vervullen met een schrikverwekkend ontzag. Een Russisch afgezant beklagde zich by den Vizier over eene belediging, personen, zynen bescherminge aanbevolen aangedaan. De

Vizier maakte met de hand eene horizontale beweging; zyne dieuwaars vertrokken; en voor het eindigen des mondspreks rolden zeven menschenhoofden voor de voeten des Gezants!—By eene andere gelegenheid leerde een Engelsch Ambassadeur desgelyks het noodlottig vermoegen kennen van het horizontale gebaar. Na een eenigzins breedspakig gesprek, zag hy, by het hoegaan, verscheidene pas geplante koppen op het traliewerk van het paleis.

De Christenen staan bestendig bloot voor duizenderlei kwellingen. Dikwyls maakt zich een Muzelman meester van hun huis of van hunnen eigendom, zonder dat hun hope overblyft, om eenige schavegoeding te erlangen. Wanneer een Turk eenen Christen doodt, al is het in eene bloote opwelling van kwaadaardigheid, wordt de wet, die den schuldige veroordeelt, niet ten uitvoer gebragt, en hy is zynner strafeloosheid zeker; terwyl, daarentegen, de geringste belediging, door een Christen eenen Muzelman aangedaan, op de gestrengste wyze wordt gestraft.

De ledematen en zelfs het leven der Grieken staan ter genade van hunne dwingelanden; by den minsten aanval van getergde driftvervoering worden zy verminkt en gedood met minderen omslag, dan een Engelsch Regter bezigt in het opleggen van de ligste straf.

Dusdanig zyn de mishandelingen, die, langen tyd verduurd, een veeljarig wreakgevoel hebben opgehoopt, en geschreven zyn in het gedenboek van een ten laatste tot vertwylfeling gebragt volk, om eindelyk te worden vereend met eene gestrengheid, welke het evenwigt moet herstellen.

Kinderpok-inenting.

Te Konstantinopel werden alreeds ten jare 1713 de kinderpokken ingeënt. Lady Montague, Gemalin van den Engelschen Gezant aldaar, maakte die enting, in 1722, te Londen bekend, en de kunstbewerking werd aldaar aan twee Prinsessen te werk gesteld. De natuurlyke pokken rzapten den zevenden kranke weg; de ingeente slechts den driehonderdwaalften, en behield alzo deze kunstbewerking van een miljoen menschen omtrent 150,000 by het leven.

Alomtegenwoordigheid eener familie.

Een winkelier te Ispahan, die zyne belastingen niet kon betalen, werd voor den Gouverneur der stad geroepen, wiens familie in dat oogenblik de voornaamste bedieningen en waardigheden in geheel Perzië in bezit had—"Gy moet betalen, gelyk de anderen," zeide de Gouverneur, "of de stad verlaten."—"Ja, maar waar dan heen?"—"Naar Chiras of naar Kachan"—"In de eerste stad heeft uw neef, in de tweede uw broeder het bevel."—"Ga dan naar den koning, en beklag U daar, zoo gy wilt."—"Uw broeder is eerste Minister."—"Loop naar de hel!"—"Och myn Heer! uw vader is dood."—De Gouverneur kon zich van lagchen niet onthouden. "Vriend!" zeide hy, "ik zal de belastingen voor U betalen, om dat gy toch zegt, dat wyne familie U hier en in de andere wereld overal op de hielen is."—De Oostersche Landvoogden zyn niet altyd in eene zoo goede luim.

Pompeji.

By de jongste opdelvingen van Pompeji (1826) vond men, in eenen winkel, vlak voor het Tepidarium van de baden voor het maonelyk geslacht, welker ingang, gelyk die van alle de overige, op de straat uitkomt, twee elkander naauw omvattende menschengeraamten, in wier ledematen men personen van verschillende sekse onderscheidde; terwyl uit het volledig en zuiver gebit was af te nemen, dat beiden jonge lieden waren geweest. Dit rampzalig Pompejisch paar, dat in dien winkel vlugtte, stierf als het slagtoffer der ontzettende uitbarsting van den Vesuvius ten jare 79, het zy door den aschregen verstuikt, het zy onder de puinboopen van het instortende huis begraven. Het gezigt dezer beide, elkander vast omklemmende geraamten; getuigde sprekend en roetend aan allen, die by de opdelving tegenwoordig waren, dat de vreesselyke gebeurtenis, welke hiet in den bloei des levens deed uitkomen, niet vermogend was geweest, eene liefde te dooven, sterker dan de dood!

FROM THE KINGSTON CHRONICLE.

POLICY OF RUSSIA.

If the Treaty of July conceals no after-thought no ulterior view—if the liberty of Greece is, indeed the sole end which the Three Contracting Powers jointly and separately promise to themselves—a great benefit will be obtained in return for the blood which is, perhaps, even now flowing while we trace these lines, and humanity will rejoice over the consequences of this new Crusade. But if it be true that Russia, taking advantage of a state of things which her own policy has evidently produced, is desirous of realising her favourite project, in the conquest of Constantinople—if it were possible for Europe to allow that Colossus to usurp an inch of ground beyond the Truth—it would be necessary to revert to the period of the death of Charlemagne, before we could meet with a danger equal to that which, in such a case, would threaten the civilization and liberty of the West. Now, as then, and even more than then, the finest part of the world, is menaced by those hordes of savages which twice proceeded from the Palus Mœotis, from the foot of Mount Caucasus, and from the shores of the Caspian Sea, to plunder and enslave. During nearly fourteen years, a blind and fatal policy suffered a power—semi-barbarous, indeed, but which, however far behind Europe in civilization, is superior to all other nations in the means of attack and of defence,—to prepare itself for the invasion which it is now, perhaps, on the eve of consummating. The events of Greece have laid open to Russia those very gates by which barbarism has always attempted the destruction of civilization. Nor let it be said, that these fears are chimerical, these apprehensions vain; that the ascendancy of the arts and of the moral power of Europe has nothing to dread from the Semi-Asiatic barbarity of the children of the Huns and the Alains. For seventy years Russia has evinced (by all her measures, by her successes, and even her reverses, by her efforts and by her negotiations, sometimes ridiculous, sometimes bold, but always crafty,) a greater share of experience and of diplomatic skill than all the Cabinets of Europe ever displayed. As for other social perfections, they are of little consequence to a people, who, being warlike from the principles of their existence and their government, require only the knowledge of war. It were absurd to dissemble, that, in this respect, the relative power of Russia is equal, at least, to that of the most enlightened nations of the world. It may also be observed, that Russia is the only state in Europe, which, for more than a century, has invariably pursued the same object, that of extending the boundaries which separate it, on the south, from Turkey and the States of Europe. Let our statesmen follow the progress of this colossal destroyer, from the time when, forcing itself an admission into the body of the European nations, it found means to set aside all the relations which existed among them, to shake the cords of their alliance, and to stir up all those jealousies and rivalries which tended to dissolve them. From the first wars of Peter the Great, all the steps of exaltation in Europe which Russia has taken have been marked by assaults, more or less determined, upon the security and power of a great part of the kingdoms which compose this quarter of the globe. On the south, Russia has, in succession, wrested from the Porte a portion of Tattary, the Crimea, the fortress which defended her northern provinces, the maritime dominions of the Black Sea, and the exclusive trade of Persia. Russia has shaken the Ottoman Power to the very centre of the Empire, by the protection which she has always extended to the Christian subjects of the Sultan. In short, it is through her attacks, or her intrigues, that the boundaries of Turkey have been contracted, her military fame diminished, and the traces of her ancient power and past glory totally extinguished.

The influence of Russian aggrandizement

has not been less fatal in the north of Europe. Her conquest of Livonia, Ingria, and Finland, and of part of Pomerania, speedily reduced Sweden from the elevation to which she had been raised by the genius of the two Gustavus. From this period has not Russia stirred up, between Denmark and Sweden, continued subjects of enmity and strife?

In the bosom of Europe itself, has Russia attacked the political union of states, by the occupation of Poland, and by engaging Prussia and Austria in a plan of spoliation, partition, and mutual contract, which has inspired with covetousness the minds of all the great powers, and has given the petty states to understand, that their fate henceforth depended on the degree in which it might be convenient to a powerful neighbour to incorporate them with itself. The alliances of the Czars have virtually placed them in the heart of Germany. A Russian Princess sits upon the steps to the Throne of the Netherlands. The machinations of the Cabinet of St. Petersburg have long directed the conduct of those of Madrid, Naples, and Piedmont. Portugal also has submitted for a time to the laws of Russian diplomacy; and the same power is observed to mingle with the domestic affairs of France, causing herself to be invoked in turns by all parties, and demanding that they shall not engage in war without her instigation, nor conclude peace without her sufferance. In 1817, Russia was the prime mover of a conspiracy, formed to place the Prince of Orange on the throne of the Bourbons; or, in other words, to naturalize her own rule in that country. And no one, in the present day, is ignorant of the springs, which, for the space of eight years, the late Emperor put into action, that the Court of Madrid might be induced to cede to him the islands of Majorca and Minorca, as points of strength in the Mediterranean. In short, there is no one state, however distant it may be from the Russian frontiers, for how foreign soever to the usual relations of that empire, in which it has not exerted itself with indefatigable perseverance to establish an exclusive ascendancy.

The writer of this article, who, by the nature of his situation and a long residence in Russia, has had an opportunity of watching the policy and scrutinizing the invariable schemes of the Cabinet of Petersburg, has made an historical recapitulation of the encroachments of that power, for the purpose only of recalling the attention of England to a series of precedents, that show the imminence of that danger which would threaten Europe, if a resolute, unbending policy should not put a timely end to this regular plan of usurpation.

That the systematic encroachments of Russia will carry their influence into the whole of the existing organization of the continental Powers, it is impossible to doubt but a profound discussion of this subject is not here intended. It no longer remains to be proved, that, on the very day when Turkey shall cease to form a part of the balance of Europe, the British power in India will be at the mercy of the sovereign, who shall occupy the throne of Constantine. These consequences need only to be hinted at, in order to be seen. But that which it is of importance to prove is, that this event may be very near; and that, be the intentions of England and France whatever they may, Russia entertains no other design than that of realizing the favourite project of Catherine, which, in the face of the world, she ventured to avow, when she caused the following inscription to be made on the triumphal arch of Cherson: *This way leads to Constantinople.* From that period every other argument on the part of Russia has only been a means—a provisional deviation of her system—the point of aim, the ultimate goal; has even been Constantinople. And it is for Constantinople that the army of 300,000 men are marching, which Russia has been suffered to assemble on the banks of the Truth under the pretence of restoring peace to Greece—Greece, which Russia has herself relieved in order to bring on the present crisis.—*The Sphynx.*

VARIETIES.

Portuguese Man of War Insect.—This worm, between six and eight inches in length, has seemingly the skill of an experienced navigator, and is in itself a little ship. Its evolutions are according to the winds; it raises and lowers its sail, which is a membrane provided with elevating and depressing organs. When filled with air, it is at the same time provided with a structure which furnishes it with the necessary ballast. When high winds would endanger its existence, it descends into the deep. From the under side of the body proceed tubes which extend twenty feet in length, and are so elastic and delicate, that they wind in a spiral form like a screw, serving at once as anchors, defensive and offensive weapons, pneumatic tubes and feelers. The insect has the colour of the rainbow; its crest, which performs the office of a sail, is intersected with pink and blue veins, trimmed with a rosy border, and swells with the winds, or at the animals pleasure. The fibres contain a viscid matter, which has the property of stinging like nettles, and produces pustules. It acts so strongly, that vessels in which they have been kept for a time, must be repeatedly washed before they can be used. The fibres may be cut off without depriving them or the rest of the insect of the principle of life; and the separation takes place spontaneously, whenever the glutinous matter comes in contact with a hard surface, like the sides of a glass globe. The insect has, however, dangerous enemies in small dolphins and mudusæ, against which neither its nautical skill nor its poison can defend it.—*North American Review, From a Memoir of Dr. Tilosius, who accompanied Kurnstern in his voyage round the world.*

Sheridan one day, meeting two royal Dukes walking up St. James street, the youngest thus flippantly addressed him,—“I say Sherry, we have just been discussing whether you are a greater fool or rogue, what is your opinion my boy?” Mr. S. bowed, and smiling at the compliment, took each of them by the arm, and instantly replied. “Why faith I believe I am between both.”

Improvement of Morals.—A gentleman in Havana states, that murders in that city are becoming very rare, not more than two a week having been perpetrated during the last year.—Quite moderate!—(*American Paper.*)

DE ondergeteekende ABRAHAM DE MEZA, Koopman en Venda Houder alhier, maakt mits deze aan het Publiek bekend, dat, aangezien zyne reeds gevorderde ouderdom en geneigdheid, om de belangen zynner Kinderen die met hem lang werkzaam zyn geweest, te bevorderen, hy ondergeteekende in Compagnieschap heeft genomen zyne beide Jonge Zoonen met name DAVID en JACOB DE MEZA, zullende diens gevolg, van den 1sten Augustus aanstaande, alle zyne Transactien en Negotien worden voortgezet en Canteeren onder de Firma van ABRAHAM DE MEZA & ZOONEN; welke Firma door hem ondergeteekende alleen zal vermogen te worden geteekend.

De ondergeteekende gebruik makende van deze gelegenheid, om aan al de genen die van hem iets te vorderen mogten hebben mits deze oproepen, ten einde hunne betaling te komen ontvangen, terwyl hy insgelyke ernstig waarschuwt al de genen die aan hem schuldig zyn, betaling hunner rekeningen te komen doen, daar hy zich andersins gedrongen zal zien, om gemelde hunne Rekeningen &c. in handen van zynen Procureur den Heer M. RICARDO, ter geregelyke invordering te moeten stellen.

A. DE MEZA.

Den 24sten July 1828.

THE undersigned ABRAHAM DE MEZA, Merchant and Auctioneer in this Island, doth hereby make known to the public at large, that, in consideration of his advanced age, and inclination at the same time, to promote the interest and welfare of his children who have so long assisted him in his laborious business, he has taken into Copartnership both his young Sons named DAVID and JACOB DE MEZA, and that in consequence thereof, all his business and transactions, will, after the 1st of August next, be carried on, under the Firm of ABRAHAM DE MEZA & SONS; which firm however to be signed by none but by the undersigned himself.

Availing himself of this opportunity to call up all those who may have any demands against him to receive payment, while he earnestly warns all those who are indebted to him to make equal payment to him, as he will otherwise feel himself compelled to put the accounts in the hands of his Lawyer Mr. RICARDO for legal recovery.

A. DE MEZA.

July 24, 1828